

kunde afløse Loven af 12te Januar 1858; men efter den Undersøgelse, som i den Anledning blev foretagen, navnlig af de forskjellige i de enkelte Communer bestaaende Vedtægter, der ere komne Udvalget tilhænde, forsaavidt de findes i Justitsministeriets Archiv,*) fandt man det imidlertid ikke tilraadeligt at gaae denne Vej, saameget mindre som man kunde opnaae Enighed om en anden Fremgangsmaade, der, om den end ikke byder noget ubetinget Bedre end det nu Bestaaende, dog aabner en betydelig større Frihed for Communerne i Henseende til Sundhedsvedtægternes Varighed og Vedbliven. Man foretrak derfor samtibigt med at lade Loven af 12te Januar 1858 bestaae, uden at sætte en bestemt Grændse for dens Gyldighed indenfor et kort Tidrum, at give de kommunale Myndigheder Ret til, ved hvert Aars Udløb at omforme og forandre eller ogsaa heelt at affstaae de bestaaende Vedtægter. Herved vindes, at Communerne med kortere Frist kunne tillægge det hele Sundhedsvæsen efter de stebilige Krav, og man undgaaer det Uheldige i at efterlade en Tomt paa et Omraade, hvor Bestemmelser, efter Omstændighederne andre og mere til Maalet førende end de hidtil bestaaende, kunne være ønskelige. Udvalget troer derfor at burde anbefale Thinget nedenstaaende Forandringer, der ville kunne afhjælpe de Mangler, som hidtil have virket lammende paa hele Foranstaltningen.

Medens det forøvrigt villigt erkjendes, at Lovens Gjennemførelse var ledsaget af en ivrig Stræben efter at opnaae noget Betydeligt, saa troer man, at den tildeels af den Grund har forfeilet at vinde Befolkningens Sympathi. Justitsministeren lod Vedtægterne udarbejde af Sundhedscollegiet, og Amtsraadene udpegede, hvor de skulde anvendes. Stemningen ovenil var stærkt paavirket for at iværksætte Foranstaltninger, som antoges at kunne blive af Betydning for den offentlige Hygieine. Landcommunerne toge imod det, under Paavirkningen af de forskjellige Interesser, saaledes Fremstillede, uden selv at have deelt eller været

bevæget af de Hovedanskuelser, der fraoven af havde ført Sagen ind paa det Spor, man saaledes var kommen ind paa. Nu har det vist sig, at der i Vedtægterne for Landcommuner findes Bestemmelser, som ifølge de almindelige Forhold paa Landet ere upractiske og uhenfigtsmæssige, og at der ikke er opnaaet nogen Samarbeiden eller Samstemning mellem Sundhedscommissionerne paa Landet og Politimestrene, samt at hele Foranstaltningen paa Landet i Almindelighed ikke har fundet nogen Paaskjønnelse, men er bleven stuet tilside som Noget, der er fremkaldt ved et øieblikkelig kunstigt Nøre, og enten er opgivet eller lagt paa Hylsden som værbiløst. — Her er ikke Stedet til vidtløftigt at undersøge, hvori Aarsagerne ligge til, at denne hele Foranstaltning saaledes har forfeilet sit Maal —, men som en almindelig Hovedgrund skal kun anføres den, at Foranstaltningen, da den iværksattes, ikke fremgik af et almindeligt sølt Savn eller en almindelig erkjendt Trang, der havde gjort sig gjældende i Folkebevidstheden, men at hele Sagen kun fremkom ved en Bevægelse fra oven af, til hvis Gjennemførelse i Livet der manglede den fornødne Gjensidighed.

Paa Landet ere Forholdene heldigvis ikke saaledes, at vi ved Overbefolkning eller ved Forhold, som i større Træk ere stabile for det almindelige Sundhedsvæsen, føle Trangen til særlige hygieineste Foranstaltninger overalt. Selv om Epidemier enkeltvis kunne gjøre Politiforanstaltninger nødvendige, saa ere disse Tilfælde heldigvis saa lidet udbredte, at de hidtil ikke have havt Bægt nok til at fremkalde en almindelig Trang til communal Indgriben.

Dette skal dog ikke fremsjeres som Grund til ingen Foranstaltninger at træffe til Fremme for Sundhedspleien. Udvalget erkjender tværtimod, at der, just fordi Erkjendelsen af saadanne Foranstaltningers Nytte ikke er levendegjort, er Anledning til at søge deres Betydning bragt til større Gyldighed. Det Anførte er kun fremsat som en af de væsentligere Grunde, hvorfor de Foranstaltninger, der hidtil ere truffene i Henhold til Loven af 12te Januar 1858, ikke i deres Virkning have svaret bedre til, hvad man ventede sig af dem.

*) En Fortegnelse over de fortiden i Kraft værende Sundhedsvedtægter findes omstaaende efter Meddelelse fra Justitsministeren.